

## [Forsvarsministeren.]

også i deres civile liv, skulle koste nogle penge, ville det dog i hvert fald ikke koste mere, end at det rigeligt er pengene værd.

**Ordføreren for forespørgerne (Hans Hedtoft):** Jeg vil gerne først rette en tak til statsministeren for hans besvarelse af de spørgsmål, jeg stillede ministeren, og jeg skal sige ganske åbent, at jeg kun kan være tilfreds med den åbenhed og ligefremhed, hvormed den højtærede statsminister udtalte sig. Hvis jeg må resumere indholdet af det, statsministeren bekræftede, så var det følgende:

Den henstilling, socialdemokratiets rigsdagsgruppe i sit forslag til regeringen har gjort om hos NATO at søge udvirket, at andre Atlantpagtlande virkelig øgede deres militære troppekontingent i Slesvig-Holsten, er en saglig, fuldt forsvarlig henstilling, som regeringen er enig med os om er i overensstemmelse med officiel dansk udenrigspolitik, og en række udtalelser, der er fremsat af den højtærede forsvarsminister, af regeringspressen og andre, gående ud på, at der i denne henstilling fra vor side blot skulle ligge noget i retning af indrepolitisk præget polemik, er usandfærdig og uansvarlig tale. Jeg takker for dette svar af den højtærede statsminister. Svaret har jo ikke særlig adresse til mig og til min gruppe, men det har bud til regeringspressen, og det har ganske særlig bud til den højtærede forsvarsminister og hans tale i Høng.

Det næste spørgsmål, den højtærede statsminister besvarede klart og utvetydigt, var mit spørgsmål, om vi ikke havde ret til fra socialdemokratisk side at vente en forstærket NATO-indsats i Slesvig-Holsten, da vi i sin tid gav vor tilslutning til regeringen forslag om 18 måneders tjenestetid. Dette spørgsmål besvarede den højtærede statsminister elskværdigt med et uforbeholdent jo. Statsministeren føjede til, at jeg vel ikke ville benægte, at det kunne have betydning også for Danmarks sikkerhed, at danske tropper blev placeret ved Kielerkanalen. Det er klart, det kan jeg ikke benægte, men jeg vil blot, som vi allerede har hævdet i vor skrivelse til regeringen, sige, at Danmark og Norge kan ikke, når de skal forsvare deres eget rigsområde, påtage sig den opgave at forsvare Slesvig-Holsten, og at det må være en dansk interesse indenfor NATO at gøre opmærksom

på, at det hertil nødvendige soldaterkontingent må stilles til disposition af andre Atlantpagtmedlemmer end Danmark og Norge.

Mit næste spørgsmål var, om vi ikke fra socialdemokratisk side, da vi accepterede regeringens forslag om 18 måneders tjenestetid, havde ret til at gå ud fra, at vor opgave var begrænset til at forsvare dansk rigsområde. Statsministeren besvarede dette med at sige, at det var vi i vor gode ret til at tro på, selvom statsministeren ikke kunne henvise til, at det bogstaveligt, i form af paragraffer, havde fundet udtryk det ene eller det andet sted. Det er jeg ganske enig med statsministeren i. Væsentligt i vor polemik og i vor vejledning af offentligheden og i særlig grad til bedømmelse af det saglige i socialdemokratiets stilling er altså, at statsministeren blankt indrømmer, at vi var i vor gode ret hertil.

Når der rettes anmodning til os fra NATO om alligevel at medvirke i værnet for Slesvig-Holsten, så er det, fordi — som statsministeren sagde — Europahæren og alle de øvrige forudsætninger, jeg talte om, endnu ikke er blevet etableret, fordi udviklingen af militærorganisationen er gået så langsomt. Det har jeg ingenting at føje til. Jeg forstår godt, at det er NATOs begrundelse; jeg er blot uenig med regeringen og statsministeren om, at det under de foreliggende omstændigheder, efter at Norge af NATO havde fået tilladelse til at trække sit soldaterkontingent hjem, efter at vi her i landet havde gennemført et forslag om 18 måneders tjenestetid, og uanset at Danmark er så tyndt befolket militært, som tilfældet er, skulle være en opgave for os at inlede med at sende danske soldater udenfor landets grænser. Det er her, vore veje skilles. I den almindelige bedømmelse af tingene forstår jeg at vi er helt enige, i alt fald med den højtærede statsminister. Jeg kan ikke ønske mig nogen klarere bekræftelse på det rigtige i det socialdemokratiske forslag, der af forsvarsministeren og regeringspressen har fået den behandling, jeg tidligere refererede.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der henvendte nogle bemærkninger til mig. Såvidt jeg kunne fange det i farten, spurgte det ærede medlem, om socialdemokratiets standpunkt ikke er, at der i dag ikke er praktiske muligheder for gennem-